

Sygn. akt II Cz 1166/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2012 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wnioskodawcy S. Ż.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 24 października

2012 r. sygn. akt I Ns 578/10

w sprawie z udziałem G. K.

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 24 października 2012 r. Sąd Rejonowy oddalił żądanie wnioskodawcy o udzielenie zabezpieczenia wniosku o podział majątku wspólnego „przez ustanowienie kuratora do zarządu majątkiem wspólnym do czasu dokonania jego podziału w zakresie zarządu nieruchomością położoną w W. przy ul. (...), który w zastępstwie nieobecnej uczestniczki postępowania może wydawać zarządzenia umożliwiające wnioskodawcy wejście na I piętro budynku w celu zabezpieczenia jego interesów”, uznając, że udzielenie wnioskodawcy zezwolenia na wejście na I piętro budynku w żaden sposób nie zabezpieczy wykonania przyszłego rozstrzygnięcia. Nie zabezpieczy bowiem ewentualnych spłat zasądzonych na rzecz wnioskodawcy, jak również ewentualnego wydania mu tej części budynku w razie przyznania mu nieruchomości w całości. W szczególności do zrealizowania takiego celu postępowania o podział majątku wspólnego nie jest potrzebna kontrola sposobu zamknięcia drzwi i okien w mieszkaniu uczestniczki, co stanowiło jedyny nowy – w porównaniu z wcześniej podnoszonymi – argument na rzecz uwzględnienia wniosku.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie bądź uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, wnioskodawca zarzucił naruszenie przepisów regulujących instytucję zarządu majątkiem. Podniósł, że uwzględnienie przedmiotowego wniosku jest uzasadnione, gdyż dewastacja mienia tak z winy uczestniczki postępowania, jak i osób trzecich zaniża wartość masy majątku wspólnego.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien obowiązkowo zawierać uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek, czyli podstawy zabezpieczenia. Warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest bowiem, zgodnie z art. 730¹ § 1 kpc, łączne istnienie przesłanek w nim wymienionych, tj. uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu tego zabezpieczenia. Należy zatem podać okoliczności uzasadniające żądanie oraz okoliczności, z których powinno wynikać, że bez udzielenia zabezpieczenia uprawniony może być pozbawiony zaspokożenia lub w inny sposób pozbawiony ochrony prawnej. Jakkolwiek tę pierwszą przesłankę wnioskodawca spełnił, to jednak, jak słusznie uznał Sąd Rejonowy, nie uprawdopodobnił on interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Nie uwiarygodnił mianowicie, w myśl art. 730¹ § 2 kpc, że nieudzielenie zabezpieczenia uniemożliwiłoby lub poważnie utrudniło wykonanie mającego zapaść orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwiłoby lub poważnie utrudniło osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Wskazując na okoliczności świadczące o dewastacji podlegającego podziałowi majątku wspólnego, skarżący w żaden sposób nie wykazał, by pod nieobecność uczestniczki postępowania przyznana jej do korzystania część nieruchomości ulegała niszczeniu bądź też by do tej części budynku miały dostęp osoby do tego nieupoważnione, tym samym należało zgodzić się z Sądem pierwszej instancji, że udzielenie wnioskodawcy zezwolenia na wejście na I piętro budynku w żaden sposób nie zabezpieczy wykonania przyszłego rozstrzygnięcia. Ponadto, na co zwrócił uwagę Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 9 października 2012 r., w razie wykazania, że część nieruchomości, z której korzysta uczestniczka postępowania, jest zajmowana przez osoby zużywające wodę lub elektryczność, wnioskodawca może zgłosić stosowne żądanie rozliczenia zapłaconych rachunków.

W tym stanie rzeczy, uznając, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy nie ma podstaw do przyjęcia, że brak zabezpieczenia pozbawi wnioskodawcę należytej ochrony prawnej, Sąd Okręgowy, stosownie do treści art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak na wstępie.